

[Munch-Petersen.]

der opføres her en Liste over de Grunde, man har benyttet til at afvise Anmodninger om Indfødsret. Der er baade Tilfælde af offentlig Hjælp — i den Anledning har 156 faaet Afslag —, og 69 Tilfælde skyldes Oplysninger om Andragernes Vandel; og i 29 Tilfælde skyldes det forskellige andre Aarsager. Jeg vil gerne spørge, hvad der forstaaes ved saadanne forskellige andre Aarsager, og ligeledes, hvad der i alle Tilfælde forstaaes ved Andragernes Vandel, idet man jo kan forstaa disse Ting paa vidt forskellige Maader, og jeg vil gerne spørge, om nogen af Begrundelserne ogsaa er politiske Begrundelser for at afslaa Andragender om Indfødsret, eller om man i de Tilfælde, hvor Afslaget skyldes en politisk Begrundelse, har fundet en anden Begrundelse.

Dernæst med Hensyn til Spørgsmaalet om dem, der har faaet Afslag, fordi de har faaet offentlig Hjælp: der skulde det jo ifølge Socialreformen — i hvert Fald efter de Taler, som Socialministeren holdt ved Socialreformens Gennemførelse — være saaledes, at der var gennemført et vist Retsprincip ved denne Socialreform, og at i hvert Fald de Former for Hjælp, om hvilke den ikke udtrykkelig fastsatte, at de skulde have Retsvirkninger for de paagældende, ikke skulde have nogen som helst Retsvirkninger. Alligevel er det altsaa saaledes, at man anfører Kommunehjælpen uden Retsvirkninger som Begrundelse for Afslag paa Andragende om Indfødsret og endda siger, at saadan Hjælp vil have Virkning i denne Henseende 10 Aar frem i Tiden. Det maa dog være direkte i Strid med Loven om offentlig Forsørg, at man alligevel lader denne Kommunehjælp faa Retsvirkninger paa et saa vigtigt Omraade som dette, hvor det drejer sig om Erhvervelse af Indfødsret.

Man har ligeledes sagt i Betænkningen, at man nu i Fremtiden vil betragte 15 Aars Ophold som Minimum for Ikke-Skandinaver. Efter min Mening er der i hvert Fald en Gruppe, som fuldkommen burde ligestilles med Skandinaver, nemlig de, der har været bosiddende i Sønderjylland siden Genforeningen. Der er jo flere af dem, som har søgt Indfødsret i de sidste Aar, og som flere Gange har faaet Afslag paa deres

Ansøgning derom. Nu har jeg hørt tidligere, at Ministeren har hævdet, at det først er næste Aar, de har været her de 15 Aar paa det Tidspunkt, hvor Lovforslaget skal affattes, men jeg vil dog gerne spørge, hvordan man vil gaa frem i disse Tilfælde, hvor det gælder bosiddende i Sønderjylland, som nu sikkert adskillige Gange har søgt om Indfødsret, om man kan gaa ud fra, at de vil faa en saadan Indfødsret bevilget, eller om der vil blive taget Hensyn til deres eventuelle politiske Standpunkter i Afgørelsen af, om man vil bevilge dem Indfødsret.

Ligeledes vil jeg gerne spørge, hvad man forstaaer ved „bevidst Krænkelser af Gæstfriheden“, ved „Overtrædelser af Lovgivningen“, som ikke berøver den paagældende de borgerlige Rettigheder, om man ogsaa derved forstaaer politiske Forseelser, for der var jo forskellige Ting, der kunde tyde paa, at man havde den Opfattelse fra de Folks Side, som har været bestemmende om dette Lovforslag.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel gjorde en Bemærkning om, at vi her i Landet var uhyre liberale i Retning af at give Udlændinge Ret til Erhverv og til Agitation. Ja, jeg tvivler ikke om, at det gælder i de Kredse af Udlændinge, som det ærede Medlem Hr. Pürschel omgaas, men det gælder i hvert Fald ikke i Kredse af politiske Emigranter, som er kommet hertil fra fascistiske Lande, idet Danmark tværtimod paa dette Omraade stiller sig uhyre reaktionært, nægter dem at søge noget som helst Erhverv, nægter dem paa nogen Maade politisk at gøre deres Opfattelse gældende, og man ogsaa gaar uhyre reaktionært frem over for andre Udlændinge, som man formoder har en Anskuelse, som ikke dækker den, som Tilhængerne af den nuværende Samfundsform har.

Ordet liberal er derfor i hvert Fald meget ilde anbragt til at karakterisere den Maade, hvorpaa Indenrigsministeren gaar frem i den Slags Sager. Overhovedet betyder den Betænkning og dette Lovforslag, at vi tværtimod skærper Reglerne i reaktionær Retning, i antiliberale Retning, saa derfor maa man som Tilhænger af, at Folk skal have en let Ret til at faa Rettigheder, faa Indfødsret i det Land, hvor de dog lever, hvor de dog føler sig som hjemme-